

Familien Tinggaard – med et kald til bøn.

Nyhedsbrev nr. 2 – 2018

Magtesløshedens mange velsignelser

2 Kor 12,9a: *"Min nåde er dig nok, for min magt udøves i magtesløshed."*

Der er ingen, som har lyst til at være magtesløs. Det lyder selvfølgelig fantastisk, når Bibelen fortæller os, at Guds magt *"udøves i magtesløshed"* og at Helligånden erklærer, at han selv vil *"komme os til hjælp i vor skrøbelighed"* (**Rom 8,26**), men i praksis er det både smertefuldt og skræmmende, når vi kommer ud for livssituationer, hvor vi oplever os magtesløse og skrøbelige. Paulus var heller ikke begejstret for at være magtesløs. Han var så frustreret over sin magtesløshed, at han tre gange bad Gud om at slippe for den (jf. **2 Kor 12,8** – hvilket uden tvivl skal forstås som tre forskellige perioder med målrettet bøn). Men Guds svar var et klart og tydeligt NEJ! For Gud viste ham i stedet, at det rent faktisk var til hans fordel, at han forblev magtesløs, fordi selve magtesløsheden ville bane vejen for langt mere af Guds kraft. Denne "torn i kødet", som Paulus omtaler problemet, var givet til ham, så han ikke skulle blive hovmodig over de "overmåde store åbenbaringer", han havde modtaget.

Tilbageblik på vores første år i tjenesten

Vi har selv oplevet noget lignende flere gange. Gud har lært os magtesløshed igennem lange og svære perioder med kriser. Fx fik vi slet ikke nok gaver og indtægter ind de første fire år af vores vandring i tro, så at det årligt kostede os mellem 50 og 100 tusind kroner at leve i tro. Gang efter gang havde vi en regning, som skulle betales, men selv om vi bad og fastede og tryglede Gud, så oplevede vi kun meget få indgreb fra Gud. I stedet endte vi med at opbruge alt, hvad vi selv havde af midler og måtte endda låne en del penge for at betale for nogle store regninger (primært til reparation af vores bil og til dækning af en totalskaded bil ved mit uheld). Igennem disse fire år spurgte jeg igen og igen Gud, hvorfor han tillod disse enormt smertefulde omstændigheder, men jeg fik ikke noget svar. Det eneste svar, jeg fik, var en række tydelige bekræftelser på, at vi var præcist, hvor Gud ville have os.

Det var først, da vi var kommet igennem de første fire år, at Gud begyndte at svare mig. Og dette var hans svar til mig: "Hvis jeg havde svaret alle dine bønner, havde du i dag haft mere tro på mine velsignelser, men det havde været en tro, som var knyttet til dine egne evner og ikke til mine evner. Da du indledte din rejse, var du sikker på, at du (med dine bønner, med faste og med tro) let kunne åbne op for himlens velsignelser over jeres liv. Dybt nede i dit hjerte tænkte du: "Det kan godt være, at andre, som ikke beder så meget, vil komme til at opleve mangler, men ikke os!" Derfor har jeg tilladt, at mine velsignelser blev holdt tilbage for en tid. For du var nødt til at lære, at du med al din kunnen på bønnens område alligevel ikke kan udrette et hak. Thi det er MIN styrke, der former verden. Ikke din! Og det er MIN styrke, der baner vejen for himlens velsignelser – og det har intet med din fortjeneste at gøre."

I dag er jeg dybt taknemlig for, at Gud tillod os at gennemleve vores lange krise, for det har givet mig og os et helt andet fundament i livet og i tjenesten. Gud brugte vores magtesløshed til at ryste de ting, som byggede på os selv og vores styrker, så vi i stedet kunne lære at bygge vores liv på ham. Og heldigvis har vi også oplevet langt flere gaver og velsignelser fra Gud i tiden efter vores fire første år.

Ny krise ... men slet ikke så smertefuld

Hen over sommeren blev vi ramt af en ny slags krise med nogle nye udfordringer. Siden slutningen af juni har vi ikke haft noget fast hjem, men har været "nomader" og har boet en del forskellige steder - med de fleste af vores ting i opmagasinering eller i kasser. Vi boede først nogle dage i mine forældres kælder, så en uge på børnelejre, så tre uger i mine forældres sommerhus, så to uger i Norge, så 9 dage i en vens hus ... indtil vi for et par dage siden flyttede ud på Sjellebro (UMOs træningscenter), hvor vi har fået lov til at bo i et par måneder – mens vi søger efter et permanent sted at bo. Vi oplever nemlig, at vi skal blive boende i Assentoft, hvor vi har boet i over et år, men siden vi slet ikke har penge til at købe et hus, må vi i stedet finde et sted, vi kan leje. Men på trods af mange måneders søgen, fandt vi

kun et sted, som kunne bruges ... men det blev heller ikke til noget, fordi Gud gav os et meget tydeligt NEJ til dette sted. Derfor endte vi med at få nogle måneder som halvvejs hjemløse, som vi føler, at Gud var med i.

Hele udfordringen blev yderligere forstærket af, at vi også havde en længere periode uden bil fra d. 8 maj og indtil d. 23 juli, hvor vi købte en Citroen C3 fra 2009. Det skabte igen en situation, hvor vi blev magtesløse og afhængige af både Gud og andre mennesker. Men på trods af "krisen" har vi haft den bedste sommerferie nogensinde. For vi har oplevet Guds velsignelse på så mange måder, og tidligere tiders kriser har åbenbart lært os at trives – selv om vi er i ørkentider. Desuden har vi erfaret, hvorledes Gud kan bruge vores åbenlyse krise til at knytte os tættere sammen med en lang række venner og familie. Fx er vi dybt taknemlige for nogle venner fra vores kirke, som lånte os deres bil i 3 uger, hvor vi havde allermest brug for en bil. På samme måde er vi helt overvældet af og dybt taknemlige for mine forældre og for alt, hvad vi de har gjort for os. Da vi fik problemer med vores nye bil, så den skulle på værksted under ferien til Norge, kom vi til at opleve både omsorg og hjælp fra vores norske familie på en måde, som virkelig berørte vores hjerter. Og der kunne nævnes mange flere personer, som har velsignet os på en særlig.

Sandheden er nemlig, at vi som kristne ville opleve langt flere velsignelser fra både Gud og andre mennesker, hvis ikke vi var så selvtilstrækkelige og stærke. Så længe vi egentlig ikke har brug for andres hjælp, så bliver det kun en begrænset mængde hjælp, vi får. Men når krisen medfører, at vi ikke kan klare os uden andres hjælp, så åbner det en dør for langt flere velsignelser. Hvis altså man vover at leve åbent og give plads til andres hjælp, så andre kan stå sammen med en i krisen og velsigne en på måder, som fremkalde taknemlighed og forstærkede venskaber. Det er denne fantastiske velsignelse, som vi har smagt. Vi har oplevet, at vi har en lang række relationer, som er blevet opgraderet igennem vores krise. Vi har venner og familie, som vi føler os endnu tættere knyttet til i dag – end det, vi følte før krisen, fordi vi har vovet at være svage og skrøbelige. Man taler ofte om, at de kristne skal blive bedre til at velsigne hinanden, men det forudsætter to parter. En, der giver og en, der modtager. Kirken har et sandt overflod af mennesker, som står klar til at velsigne ... men der er et stort behov for folk, der vover at være sårbare og svage.

Med i bestyrelsen for Pottemagerens hus

I vores sidste nyhedsbrev fortalte jeg, hvordan Gud har ledet mig ud på en ny vandring, hvor det er "Guds rige først" og hvor jeg skal bruge mere tid på andres tjenester end på min egen tjeneste. Det var også grunden til at vi købte en nyere bil, så jeg kan køre ud til en masse kirker og tjenester i landet, hvor jeg kan velsigne dem og stå sammen med dem. Planen er nemlig, at jeg skal køre ca. 40.000 km om året. En af de første håndgribelige skridt i denne nye vandring, var, at jeg sagde "ja" til at gå ind i bestyrelsen for Pottemagerens Hus og være med til at lede stedet. Ærlig talt havde jeg absolut ikke "lyst" til at sige ja, for jeg vidste, at det ville medføre en masse bøvvl og besvær, men jeg gjorde det alligevel for Jesu skyld. (Hvis I vil vide mere om stedet, kan I tjekke deres hjemmeside : www.watchman.dk)

Ellers fortsætter vores tjeneste som hidtil. I sidste weekend var vi som familie med på en menighedsweekend, hvor jeg talte om bøn, og jeg har også mange åbninger til at undervise om bøn og faste i den kommende tid. Jofrid og børnene har det godt og er godt i gang med et nyt skole år.

Bønneemner:

- At Gud må lære sit folk at være sårbare og skrøbelige.
- At Gud må give os det rigtige hus i Assentoft.
- At Gud må åbne en dør for salg af flere bøger, specielt vores børnebøger (hvor vi har ca. 4-5000 på lageret).
- Bed om Guds beskyttelse over hele familien og specielt over vores økonomi.

Må Gud velsigne jer og lade jer blomstre, hvor end I er!

Kærlige hilsener fra Familien Tinggaard

Kontakt info: Familien Tinggaard, Rebildparken 29, 9220 Aalborg Ø

Email: jptinggaard@gmail.com og jofridlovis@gmail.com

Mobil: Peter: 42717816 og Jofrid: 61787316 (**MobilePay**), Konto ved Jyskebank: Reg nr. 6610, Konto nr. 0004275614